Kościół Ewangelicko-Augsburski jest owocem Reformacji. Rozpoczęła się ona 31.10.1517 publikacją tez ks. dr M.Lutra. Tak rozpoczeła się reforma Kościoła Zachodniego.

Część Kościoła w Polsce przyjęła reformę i od blisko pięciuset lat stanowi samodzielny Kościół Ewangelicki w Polsce.

Kościół ewangelicki rozumie siebie jako wspólnotę wiernych ochrzczonych, którym darowane jest zbawienie. Historia i sens zbawienia zawarte są na kartach Pisma Świętego, dlatego podstawową praktyką pobożności jest jego lektura. Centrum życia religijnego stanowi nabożeństwo świętowane w niedzielę, czyli dzień zmartwychwstania Jezusa Chrystusa i zesłania Ducha Świętego. W sakramencie Komunii Świętej otrzymujemy ciało i krew Jezusa Chrystusa. Kościół odrzuca i kategorycznie się sprzeciwia - jako nieuzasadnionym w Biblii praktykom – wszelkim pielgrzymkom, kultowi Marii i świętych oraz modlitwom do nich, kultowi relikwii, które zabierają należną część Bogu. Organizacja Kościoła opiera się na demokratycznych zasadach,a wszystkie finanse Kościoła są jawne i podlegają rozliczeniu. Duchowni otrzymują za swoją służbę miesięczne wynagrodzenia.

Kościół pełni rolę służebną wobec tych wszystkich, którzy poszukują życia z Bogiem. Oznacza to, że jest po to, aby na drodze ludzkiego życia wspierać, wzmacniać i nieustannie wskazywać cel. W tym sensie nie jest po to aby osądzać ani dodawać ciężarów tym, którym w życiowej wędrówce nie wszystko wychodzi. Dlatego też nie różnicuje osób rozwiedzionych,opowiada się za nieszkodliwą zdrowotnie antykoncepcją oraz podkreśla godność i samodzielność osoby ludzkiej. Kwestie potomstwa uzależnia nie tylko od możliwości ekonomicznych rodziny, ale także od świadomego i odpowiedzialnego wychowania. Równoprawne miejsce dla kobiet – także w kościele – jest bardzo ważną rzeczą dla etyki ewangelickiej. Godność i wartość człowieka zasadza się na miłości samego Boga, stąd nikt i nic nie może jej umniejszać.